

**AISHE PAÇE
DENISA PANXHI**

**STUDIM MBI REFLEKTIMIN E ÇËSHTJEVE TË GJUHËS
SHQIPE DHE TË LETËRSISË TE NXËNËSIT
E SHKOLLAVE TË MESME NË QARKUN E ELBASANIT**

Hyrje

Që kur çuam në mendje të kryenim studimin tonë, para syve kemi pasur dy pika referimi të cilave kemi dashur t'u përmbahemi. E para ka të bëjë me vënien në dukje të disa treguesve që karakterizojnë arsimimin në ditët e sotme (arsimin parauniversitar). E dyta ka të bëjë me dy qëllimet kryesore të arsimimit, sipas Fisherit. Sipas tij, qëllimi¹ kryesor i arsimimit është të krijojë njerëz që janë të aftë të bëjnë gjëra të reja, jo thjesht të përsëritin ato që kanë bërë brezat e tjerë, njerëz që janë krijues, shpikës dhe zbulues. Qëllimi i dytë i arsimimit është të formojë mendje që mund të jenë kritike, që të mund të verifikojnë dhe jo të pranojnë çdo gjë që u jepet. Pika e dytë ka të bëjë me një sërë pyetjesh që lindin natyrshëm nga kjo qasje: A realizohen dy qëllimet e Fisherit për arsimimin në shkollat tona? Pra, a kemi nxënës që mendojnë apo vetëm nxënës që nxënë mekanikisht? Çfarë ndikon në formimin apo mosformimin e nxënësve në nivelin e duhur? Tekstet? Shkolla? Niveli i përgjithshëm i shkollës? Mësuesi? Mënyra se si shpjegon dhe e përçon dijen? Formimi individual i nxënësit?

Përballë këtyre pyetjeve mund të pohojmë se të gjithë faktorët kanë ndikimin e tyre.

E nisim me **nxënësin**. Një nxënës që është i lexuar, që ka bagazh, që ndjek me vëmendje mësuesin dhe tekstin, por mbi të gjitha që ka dëshirë të punojë, do t'ia dalë. Ky nxënës, sido që t'i serviren

¹ B. Musaj, *Mësimdhënia dhe të nxënëti ndërveprues*, “Qendra për arsim demokratik”, Tiranë 2008, f. 11.

faktorët e tjerë, mësimdhënia dhe teksti, priret të jetë i saktë në realizimin e detyrave që i jepen. Na ka rastisur, për shembull, që në të njëjtën klasë të kemi nxënës që janë përgjigjur ose që i kanë dhënë përgjigjet në mënyrën më të mirë të mundshme dhe nxënës që e kanë lënë fletën të bardhë ose kanë dhënë një përgjigje që lë për të dëshiruar në aspektin përmbajtësor ose formal.

Tekstet. Nga një vështrim i përgjithshëm që u kemi bërë teksteve me të cilat punojnë shkollat që morëm në studim, vumë re që në përgjithësi i janë përmbajtur programit të ministrisë. Me këtë duam të themi se, nëse bëhet fjalë hera herës për nxënës nën nivelin mesatar, gishtin për të gjetur shkakun e këtij niveli nuk mund ta drejtojmë te tekstet. Sigurisht që edhe tekstet kanë nevojë për përmirësim, por nuk e mbajnë ato pjesën kryesore.

Mësuesi. Për fat të mirë ose të keq, faktori kryesor i brendshëm që ndikon në nivelin e nxënësve është dhe mbetet mësuesi. Këtu nuk duam të vëmë në diskutim përgatitjen shkencore të mësuesve, as aspektin didaktik. Këtu i referohemi një aspekti shumë më të thellë, që mbase nuk është fort i dukshëm, por që është shumë i rëndësishëm. Flasim pikërisht për ndërgjegjen e brendshme të mësuesve dhe dëshirën e thellë për t'i bërë këta të rinj ta duan dijen dhe librin. Ne na është krijuar bindja se mësuesit në përgjithësi nuk përpiqen maksimalisht në këtë çështje. Ata mjaftohen me faktin që nxënësit mund të ndahen në “nxënës që mësojnë” dhe “nxënës që nuk mësojnë”. Në këtë mënyrë, ata i vënë detyrë vetes të merren vetëm me “nxënësit që mësojnë”, se “këtyre që nuk mësojnë”, nuk kanë ç’t’u bëjnë. Kur në fakt misioni i dijedhënesit është i shenjtë, dhe ai duhet të përpiqet me të gjitha mënyrat që t’i bëjë ta duan dijen, si nxënësin e interesuar ashtu edhe atë të painteresuarin. Në momentin që i painteresuari fillon të tregojë interes, atëherë mësuesi duhet të ndihet se ka realizuar në një farë mënyre misionin e tij. Lënda e gjuhës dhe e letërsisë ka një larmishmëri të pafundme temash, të cilat mund të jenë të bukura dhe interesante për të ashtuquajturit nxënës “pasivë”. Mësuesi është ura lidhëse për njohjen e nxënësit me këto tema. Mbi të gjitha, është detyra e mësuesit që t’ia heqë nga koka nxënësit idenë se “lënda e gjuhës nuk më pëlqen” ose shprehje të tipit: “ç’më duhet gjuha shqipe, unë e di atë”. Mësuesi duhet t’i bëjë me dije anët e bukura të gjuhës shqipe dhe jo t’ia paraqesë atë thjesht si tërësi

rregullash gramatikore. Letërsia është ajo lëndë shkollore për të cilën na duket mëkat që mësuesi të mos e bëjë interesante në sytë e nxënësve. Një lexim i këndshëm, një histori e bukur midis personazhesh të trajtuara në vepra të ndryshme letrare do të ngjallnin interes për cilindo që do t'i dëgjonte.

Në qendër të studimit tonë ishin nxënësit e ciklit të mesëm të lartë në qarkun e Elbasanit. Ajo që vumë re lehtësisht, është se niveli i tyre është i lidhur ngushtësisht me mësuesit e tyre. Ndaj e pamë të arsyeshme të përfshinim në studimin tonë të dhënat e një studim të kryer nga Banka Botërore. Ky studim është një vështrim kritik mbi performancën dhe gjendjen e kualifikimit të mësuesve shqiptarë. Duke qenë se na intereson kryesisht performanca e mësuesve, nga ky studim po shkëpusim vetëm përfundimet që kanë të bëjnë me performancën e mësuesve në klasë.

Ja cilat janë gjetjet e këtij studimi në lidhje me këtë çështje:

1. Mësuesit flisnin më shumë se 70% të kohës 45-minutëshe të një ore mësimi, duke bërë që ndërveprimi në klasë të mbizotërohej nga diskutimi.²E dhëna e mësipërme lë të kuptohet se në klasat e vëzhguara dijet e nxënësve zhvillohen në një mjedis mësimor, shoqëror dhe intelektual të mbyllur, i cili krijon shumë pak hapësirë për punë në grup apo për përlindjen e mendimeve të pavarura.

2. Modelet ndërvepruese të vëzhguara në klasë janë të përafërta për rajone dhe shkolla të ndryshme. Kjo do të thotë që mësuesit japin mësim në të njëjtën mënyrë në të gjithë vendin. Shpesh supozohet se nxënësit në shkollat në qytete mësojnë në një mjedis mësimor më dinamik sesa ata në shkollat në fshatra. Sipas këtij studimi, nuk ka dallime të rëndësishme në mësimdhënien në shkollat në qytete dhe ato në fshatra. Pedagogjia prezantim-tregim është një dukuri që karakterizon jo vetëm disa shkolla apo disa mësues, ajo përbën një standard shqiptar që vërtetohet në të gjitha shkollat e mesme në Shqipëri.

3. Mësuesit japin mësim në të njëjtën mënyrë, pavarësisht nga madhësia e klasës apo lënda. Nuk ka një lidhje të dyanshme midis numrit të nxënësve në klasë dhe mënyrës së dhënies së mësimi nga

² Ladi Shahini, Johana Shahini, Dorina Rapti, Ejvis Gishti, Eva Kaculi, *Mësuesit dhe cilësia e arsimit- sfidë globale e shekullit XXI*, f. 100-102. Instituti i Kurrikulës dhe i Trajnimit, Tiranë, 2009.

ana e mësuesit. Gjithashtu struktura e ndërveprimit në të gjitha lëndët që zhvillohen në shkollat e mesme, ndjek të njëjtin model. E folura e mësuesit mbizotëron në të gjitha mësimet.

Kanë kaluar mbi dhjetë vjet nga koha kur është kryer ky studim dhe nga një vëzhgim i përgjithshëm na rezulton se asgjë nuk ka ndryshuar.

Të dhëna nga studimi ynë

Ky studim është në vetvete një pasqyrë, dëshmi e gjendjes reale se si shkruhet gjuha shqipe në shkollat e vëzhguara; po ashtu është dëshmi e dëmit të vazhdueshëm që i bëjmë në heshtje çdo ditë gjuhës sonë të bukur shqipe.

Grupmosha që kemi marrë në studim, janë nxënës nga 16 deri në 18 vjeç. Nxënësit që kanë marrë pjesë në anketim në të gjithë qarkun, janë 670 nxënës, 448 femra dhe 222 meshkuj. Për ta realizuar këtë punim, së pari, hartuam një pyetësor, ku si kokë të tij vendosëm që nxënësit të shënojnë *emrin e qytetit, emrin e shkollës, klasën dhe gjininë*. Në trup të pyetësorit parashtruam dy pyetje: *“Përshkruani me dhjetë fjali ditën tuaj më të lumtur”*; *“Argumentoni me dhjetë fjali përse duhet të shkoni ose jo në universitet”*. Pyetësori mbronte fshehtësinë e cilitdo nxënës që mori pjesë në anketim. Anketën e kemi shpërndarë në disa shkolla të mesme të përgjithshme të qarkut Elbasan, ku morën pjesë nxënës të klasave të 10-ta, të 11-ta dhe nxënës të klasave të 12-ta. Përzgjedhja e shkollave ku zhvilluam anketimin ishte rastësore. Gjithashtu pyetëm mësuesit e gjuhës shqipe dhe letërsisë në këto shkolla për librat që ata përdorin. Librat e shtëpive botuese *Albas, Media Print, Filar dhe Pegi* ishin librat me të cilët punohej në këto shkolla. Nëse do të merrnim në analizë veçmas çdo shkollë ku zhvilluam anketat, do të ndeshnim te të gjitha në një problematikë të njëjtë. Problemet drejtshkrimore, fjali të shkurtra, kulturë e varfër gjuhësore e letrare, krijimtari e një niveli të ulët, mosnjohje e normave gramatikore, mangësi në shprehje, mangësi në leksik, shprehje të përsëritura vazhdimisht, mendime në vetën e tretë etj.

Për të bërë një paraqitje sa më të plotë të të gjitha përgjigjeve që kemi marrë në anketën tonë, do t'i klasifikojmë të dhënat tona në katër grupe.

Në grupin e parë do të përfshijmë ata nxënës të cilët kanë shfaqur interes serioz dhe u janë përgjigjur pyetjeve të kërkuara. Këta nxënës kanë formulim të qartë të mendimit. Mendimi i tyre është i lidhur dhe fjalitë kanë rrjedhë logjike ndërmjet tyre. Kanë leksik të pasur dhe shkruajnë saktë, pa gabime drejtshkrimore.

Në grupin e dytë do të përfshijmë ata nxënës që u janë përgjigjur të dyja pyetjeve të pyetësorit tonë, por që nuk kujdesen për atë çfarë shkruajnë dhe për gabimet drejtshkrimore. Këta nxënës u janë përgjigjur pyetjeve me nga dy ose tri fjali, pa qenë të vetëdijshëm për formën shkrimore që do të duhej të merrte përgjigjja me shkrim, në dallim nga ajo e folur ; për më tepër, duke ndjekur në të shkruar një formë të fjalëve që ata e mendojnë të standardit, por që s'është ajo e duhura. Leksiku që ata përdorin nuk është i pasur, ata i paraqesin mendimet e tyre thjesht dhe pa shumë emocion dhe figuracion.

Në grupin e tretë përfshijmë nxënësit që nuk i janë përgjigjur njërës prej pyetjeve të pyetësorit tonë. Këta nxënës janë përpjekur të bëjnë përshkrime për ditën e tyre më të lumtur apo të japin argumente përse duhet të shkojnë në universitet ose jo. Përshkrimet e tyre kanë një gjuhë të zakonshme, regjistër të ulët, të ftohtë, jo emocional. Ata nuk bëjnë asnjë përpjekje për t'u shkëputur nga gjuha e folur.

Në grupin e katërt përfshijmë ata nxënës që nuk u përmbahen kërkesave, por tërë problematikën që parakuptojnë pyetjet e japin të shprehur me një fjali të vetme, si p.sh.: *“Dita më e lumtur e jetës sime nuk ka ndodhur akoma”* apo *“Ne duhet të shkojmë në universitet, sepse ne mësojmë të bëhemi dikush në jetë”*.

Këta e kanë të vështirë të flasin për ndjenjat e tyre, të shprehin ndjesitë e tyre nëpërmjet shkrimit, duke na lënë të kuptojmë që ky problem i ka rrënjët më thellë. Aftësitë shprehëse të këtyre nxënësve janë shumë poshtë nivelit të mesatares dhe për këtë ata nuk kanë asnjë lloj shqetësimi a përgjegjësie.

Duke i analizuar me vëmendje të gjitha përgjigjet, arrijmë në përfundimin se pjesa më e madhe e kësaj grupmoshe nuk është në gjendje t'i shprehë mendimet e saj në një shqipe të pastër. Këta nxënës nuk kanë asnjë nxitje qoftë të brendshme apo të jashtme; kur themi të jashtme, i referohemi edhe ndjenjës së patriotizmit për ta mbrojtur, për ta ruajtur e për ta folur me krenari e dinjitet këtë gjuhë të bukur.

Shikimi i problemeve në tërësinë e tyre, paraqitja pa doreza e çdo përdorimi jo të drejtë të gjuhës shqipe, mungesa e theksuar e shprehive, e leksikut, mënyra e tyre e të shprehurit, paraqitja e shkrimit, na ndihmon të njohim më nga afër vështirësitë dhe na jep mundësinë të ndërmarim masat e duhura për t'u përpjekur të mendojmë zgjidhje që do mund ta përmirësojnë këtë situatë.

Kjo konferencë, pa dyshim, është forum shkencor ku duhet të shtrohet kjo problematikë dhe vendi nga ku synohet të shtrohen për zgjidhje shumë prej këtyre shqetësimeve.

Nga ky pyetësor arrijmë të kuptojmë gjithashtu se gjuha e folur ka ndikuar shumë në gjuhën e shkruar, duke mos bërë asnjë dallim midis gjuhës së përditshme (qoftë kjo e regjistrat familjar, gjuhës së rrugës apo zhargoneve) dhe standardit.

Problemët që shfaqen

Një prej problemeve që na shfaqet në përgjigjet e pyetësorëve tanë, është përdorimi i përsëritur i së njëjtës fjalë që përmban kërkesa, duke e ngushtuar mendimin e duke e përmendur herë si kokë fjalie e herë si mbyllje të saj. Kjo dukuri ndodh krahas gabimeve të tjera të shumta drejtshkrimore. *“Dhe një **ditë** ka qenë **dita** që unë e ngava makina u lunturova shumë dhe ka qenë **dita** ime më e lumtër e jetës sime. **Dita** shumë e lumtër ka qenë dhe kur unë ne provimin e Qytetarisë o kam marrë notën 8. Ishte një kënaqësi shumë e kenaqshme për mua.”*

Përdormi i gabuar i ë-së në çdo pozicion, si dhe prania e saj e tepërt në fund të fjalës: **jemë, lumturë, shkojë, dëshirojë, bënë, hynë, marrë, kamë** në ndërtime të tilla, si: *“Unë duhet të shkojë në universitet për të marrë profesionin që dëshirojë. Duhet të shkojë në universitet për tu **bër** dikush në jetë. Nëse bënë universitetin ke mundësi për tu punësuar, sepse një njeri pashkollë ka shumë pak mundësi punësimi dhe puna që **bëjn** është punë krah”, “Këtu edhe po të mbarosh universitetin përsëri nuk hynë në punë”;* mungesa e saj në fund të fjalës që shfaqet pothuajse në shumicën e pyetësorëve në fjalë, si: **un, dit, shumë, jet, bër, karrier, bëjn, jetojm, diplom, gjithmon**; për shembull, *“Gjithmon kamë menduar të bëhem mjeke prandaj më duhet të arsimohem. Mendoj që të shkoj në shkollë duhet të mësoj shumë që të arrij atje ku un duham”,* apo heqja e saj në fjalë si: **ktë, punsim,**

Shkrimi gabim i trajtave të shkurtra, si: **për tu, për ti**, në këto ndërtime: “*Për tu bër dikush në jetë*”, “*Per tu larguar nga vendi im*”, “*Për ti siguruar një të ardhme fëmijëve të mi*”

Shkrimi gabim i **emrave të shkollave**, ku vetëm një në 50 nxënës ka mundur të përdorë saktë midis thonjzave emrin e shkollës së tij; pjesa tjetër e kanë shkruar gabim, pa thonjëza. Përdorimi i gabuar i **shkronjës së madhe**, kur u referohemi emrave të qyteteve.

Gjithashtu vërejmë mungesën e shenjave të tjera të pikësimit, si: **pika apo presja**, të cilat edhe kur përdoren, në disa raste janë të përdorura gabim: “*Besoj se duhet të shkojmë në universitet sepse aty është e ardhmja jonë. Por në këtë vend që jetojm universitet është thjesht një diplom sepse nuk ka vend punsim të gjithë ato që janë diplomuar nuk janë punsuar për atë që janë diplomuar shumica punojnë kamarier ose në call center dhe shumë pak janë punësuar për atë që janë diplomuar*”.

Mungesa e përdorimit të shenjave të pikësimit e bën të pakuptueshëm rrjedhën logjike të mendimit dhe e shëmton atë çfarë ai është duke kumtuar.

Hasim ndërtime të tilla të parregullta, si p.sh.: “*Ditëlindja ime u ndje që në momentin kur hapa sytë në mëngjes sepse më kishin zbukuruar të gjithë shtëpinë.*”

Nxënësit kanë vështirësi të shprehen qartë e saktë në të tria kohët, përkatësisht në kohën e shkuar, në kohën e tashme dhe në kohën e ardhme. Ata ndonëse e nisin përshkrimin në kohën e tashme, në fjalinë e dytë kapërcejnë herë në kohën e shkuar herë në kohën e ardhme. “*Dita më e lumtur e jetës sime është dita kur do mbaroj gjimnazin*”. “*Dita më e lumtur e jetës sime është kur ika në Itali tek halla ime. Isha shumë i emocionuar sepse ishte hera e parë që shkoj te halla.*”

Përdorimi i shkronjës **-c-** në vend të **-ç-**, në fjalë si: **çdo, çfarë, siç, çështje**. Mendojmë se në këtë rast ka ndikuar edhe mungesa e ç-së në tastierat e celularëve apo të kompjuterëve, duke mos bërë të mundur dallimin ku ata janë duke shkruar, ndërkohë që shkrimi i dorës të lejon të shkruash çdo shkronjë të alfabetit tonë.

Disa nxënës kanë vështirësi në përdorimin e përemrave, si **timi, im** për gjininë mashkullore dhe **sime** për gjininë femërore. Ata nuk

munden të bëjnë dallimin midis “*dita im më e lumtur*” për gjininë mashkullore, në këtë rast *im* i referohet ditës dhe jo personit.

Ngatërrimi i vetave të foljes gjatë përshkrimit

Përshkrimi nis në vetën e parë njëjës dhe në fjalinë e dytë bëhet kapërcimi në vetën e parë shumës. P.sh., “*Dita me e lumtur e jetës time është kur lindi vellai im. Kishim me të vertet shumë emocione dhe kishim shumë dëshirë ta shihnim. Ne momentin që po prisnim mendonim për emrin e tij. Kur e morem në krah ishte me vertete një gezim i madh. Ajo është dita me e bukur e jetës time që nuk do ta harrojmë deri në ditën e fundit*”.

Ndër gabimet më të dukshme gjuhësore përmendim edhe përdorimin e vizës (-) si shenjë pikësimi, plotësisht i gabuar. Ka raste kur vizën e përdorin në çdo fillim fjalie, pa e menduar fare përdorimin e drejtë të saj, që në fakt duhet të bëhet vetëm kur kemi ligjëratë të drejtë që do të shenjonte fjalët e secilit folës, sigurisht edhe këtu në përputhje me shenjat specifike të ligjëratës së drejtë. Nga ana tjetër viza në këtë rast nuk shenjon as fillimin e listimit të ndonjë argumenti.

Formimi individual i nxënësve.

Nga studimi dhe analiza që i bëmë materialeve të mbledhura, arritëm në këto përfundime në lidhje me nxënësit:

Në përgjigjet për të dyja pyetjet, mendimi shprehet në formë të thjeshtëzuar, pa e rrokur problemin në tërësinë e tij; nxënësi parapëlqen të flasë në vija të përgjithshme.

Përfundime në aspektin përmbajtësor

Vërehet se nxënësit kanë mungesë të theksuar shprehish; nuk dinë të dallojnë dhe të hartojnë një tekst argumentues; shfaqin mangësi të dukshme për të lidhur temën me subjektin që ata shkruajnë; ka edhe raste kur nxënësi është i vetëdijshëm që një tekst argumentues ka argumente, por thjesht i paraqet ato, pa i ndërlidhur në një tekst. Femrat kanë prirje të shkruajnë më gjatë se djemtë.

Vërehet, gjithashtu, që ka nxënës që i kanë shtjelluar shkëlqyeshëm të dyja temat për secilin tekst. Është lehtësisht e dallueshme që nxënësit që janë të lexuar, shprehin dhe mënyrën e ndërtimit të teksteve e kanë mjaft të pasur. Gjithsesi, në jo pak raste vërehet mungesë e theksuar e idesë se si një tekst duhet ndërtuar me paragrafë.

Përgjithësisht vërehet se nxënësit kanë prirje që të realizojnë më saktë tekstet përshkruese, ndërsa tekstet argumentuese gjenden shumë rrallë të ndërtuara saktë. Në shumicën e rasteve ato përfundojnë thjesht si disa argumente të dhëna. Vërehet, gjithashtu, mungesë objektiviteti gjatë dhënies së argumenteve për ndërtimin e tekstit argumentues.

Në lidhje me përdorimin e foljeve në kohën e mënyrën e duhur, vërehet mungesa e përdorimit të kohës së pakryer gjatë hartimit të tekstit përshkrues, edhe pse kjo kohë dhe e tashmja janë kohë themelore për ndërtimin e tekstit përshkrues; vërehet gjithashtu përdorimi i shpeshtë i mënyrës lidhore për të nisur fjalinë.

Dy shembuj përgjigjesh ku vërehen përpjekjet për ta trajtuar më gjerë e me gjuhë më të pasur problematikën që parakupton pyetja.

Pyetësor 1

1. Përshkruani me dhjetë fjali ditën më të lumtur të jetës suaj.

Ditët e lumtura janë ato ditë të pakta, të cilat i kërkojmë të pushtojnë jetën tonë, në të njëjtën mënyrë që drita na fal paqe. Një ndër këto ditë, ka qenë çasti kur mësova që prej humbjes së njeriut më të dashur, kisha fituar një ndihmë të majme nga ana e tij përse i përket pasionit tim LIBRAVE.

Prej humbjes, zbulova një letër të shkruar disa ditë para vdekjes, e cila shtrihej paqshëm në sertarin e heshtur të dhomës. Në çastin që dora preku letrën, fjalët rrodhën dhe u derdhën jashtë fletës. Ato u nisën drejt meje, u grumbulluan në shpirt dhe nuk munda t'i hesht aty. Në atë letër ishte plandosur një amanet i tërë, një pasuri fjalësh mbi supin e kësaj krijese, që jeton në mes të heshtave, po, pikërisht atë ditë zbulova lumturinë. Zbulova lumturinë jo, sepse fitova para, por fitova lumturi, sepse edhe vdekja nuk mundi ta ndante përkujdesjen e tij prej meje. Më dhuroi jetë!

2. Argumentoni me dhjetë fjali pse ju duhet të shkoni ose jo në universitet.

“Arsimimi është e ardhmja”, është një ndër ato slogane taktike, për të synuar zhvillimin dhe shkollimin e shoqërisë njerëzore.

Universiteti është hapi i fundit i rëndësishëm, është vulosja e një etape të fundme. Në atë çast që ndërmarrim hapin të vazhdojmë

universitetin, ne kemi përcaktuar drejtimin tonë dhe ajo ç'ka na mbetet është të punojmë fort ta arrijmë.

Të ardhme pa shkollë nuk mund të ketë dhe për këtë është i rëndësishëm, çdo hap që ndërmarrim për të shkuar në universitet.

Pyetësor 2

*Qyteti- Ellbasan Shkolla "Dhaskal Todri" Viti - 2019
Gjinia - F*

1. Përshkruani me dhjetë fjali ditën më të lumtur të jetës suaj.

Si ditët më të bukura të jetës sime unë do të quaja 10-vjetorin tim. Së pari isha e lumtur sepse po festoja dhjetë vite të jetës sime, por jo vetëm kjo.

Atë ditë ishte mbledhur gjithë familja dhe po festonin për mua. Më vonë e gjithë shoqëria ime ishte aty për mua.

Të gjithë ishin me dhurata në duar dhe me një buzëqeshje të veshur në fytyrën e tyre. Isha kaq e lumtur sa nuk e përshkruaj dot me fjalë.

Të shohësh të gjithë personat e tu të dashur, familjen, shokët, shoqet, të jenë të lumtur dhe duke festuar për ty, është përtej lumturisë.

Mbaj mend që për një çast u mërzita sepse nuk më kishin sjellë tortën që kisha porositur, por më vonë e kuptova që nuk ia vlente. Nuk ia vlente të mërziteshe në atë ditë kaq të lumtur, për një gjë aq të vogël.

2. Argumentoni me dhjetë fjali pse ju duhet të shkoni ose jo në universitet.

Të shkosh në universitet sot është një gjë e detyrueshme për të gjithë për mendimin tim. Të gjithë ato të cilët e meritojnë duhet ta ndjekin universitetin në ditët e sotme. Pse duhet ta vazhdoj unë? Kjo është një pyetje që ia kam drejtuar vetes shumë herë dhe të them të drejtën nuk është se kam marrë një përgjigje të saktë. Duhet ta vazhdoj dhe do të shkoj në universitet sepse, çdokush ka një synim në jetë dhe imi është të kem një profesion.

Duhet të shkoj sepse të shkollohesh do të thotë të bëhesh një njeri më i edukuar dhe më i pjekur.

Dua të kem një profesion timin dhe t'ia dal vetë në jetën time. Dua që të përpiqem për të shkuar sa më lart dhe të besoj se do t'ia arrij.

Universiteti nuk është kusht për të jetuar, por është kusht për të jetuar një jetë më të mirë dhe të shëndetshme. Kjo sepse pas universitetit do marrësh një profesion tëndin.

Në këta shembuj që kemi përzgjedhur si më specifikët, vihen re qartazi si ana përmbajtësore, ashtu edhe ajo formale.

Po e mbyllim këtu këtë studim modest për të mos rënë në përsëritje të gjërave që kemi thënë më lart. Urojmë të vlejë e ta pasojmë a zgjerojmë me studime të tjera. Faleminderit ASA.

BIBLIOGRAFI

Gjokutaj, M., *Didaktika e gjuhës shqipe*, SHBLU, Tiranë 2009.

Musaj, B., *Mësimdhënia dhe të nxënëti ndërveprues*, “Qendra për arsim demokratik”, Tiranë 2008, f. 11.

Petriti, K., “Fjala poetike kuti e pandorës”, *Alternativa të mësimdhënies, studime, ese*, Globus R., Tiranë. 2008.

Shahini, L., Shahini, J., Rapti, D., Gishti, E., Kaculi E., *Mësuesit dhe cilësia e arsimit- sfidë globale e shekullit XXI*, “Instituti i Kurrikulës dhe i Trajnimit”, Tiranë 2009, f. 100-102.

Materialet e mbledhura nga shkolla të mesme të Qarkut të Elbasanit.

SEKSIONI I I DIDAKTIKËS

